

Dor de tine

Ce dor îmi e de tine...
O! Tu, Luceafăr viu!
Iau fila lângă mine
Și iar încep să scriu.

Aș vrea să trec prin sine
Ce ai simțit și Tu!
Și să înțeleg mai bine,
Cine-i Eminescu?!

Tristețea rău m-apasă,
Când văd atât că suferi,
Ieșind desculț din casă
Spre lacul plin de nuferi.

Străbați grăbit cărări
De voi doi cunoscute,
Spre loc de mângâiere,
Ca Ea să te sărute!

E mândră ca o lună,
Iar ochii sunt izvoare,
Pe cap poartă cunună -
Șir de mărgăritare.

În codru-i nebunie,
Parfum de flori de tei,
Ce cad a feerie
Pe lungul păr al ei.

Și totul azi vorbește
Cu-al Geniului glas.
Te rog, copil, păzește
Ceea ce ne-a rămas!

Și susur de izvoare,
Și luna când răsare,
Și-un răsărit de soare,
E totul - sărbătoare!

Ababii Andra,
Clasa VI-a „A”,
Profesor coordonator: Gorincioi Taisia,
L.T. „Pro Succes”, mun. Chișinău